

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 53 Nr 03 2000

Månadens Reportage Petra Eriksson

Rapport från
AMO-mässan

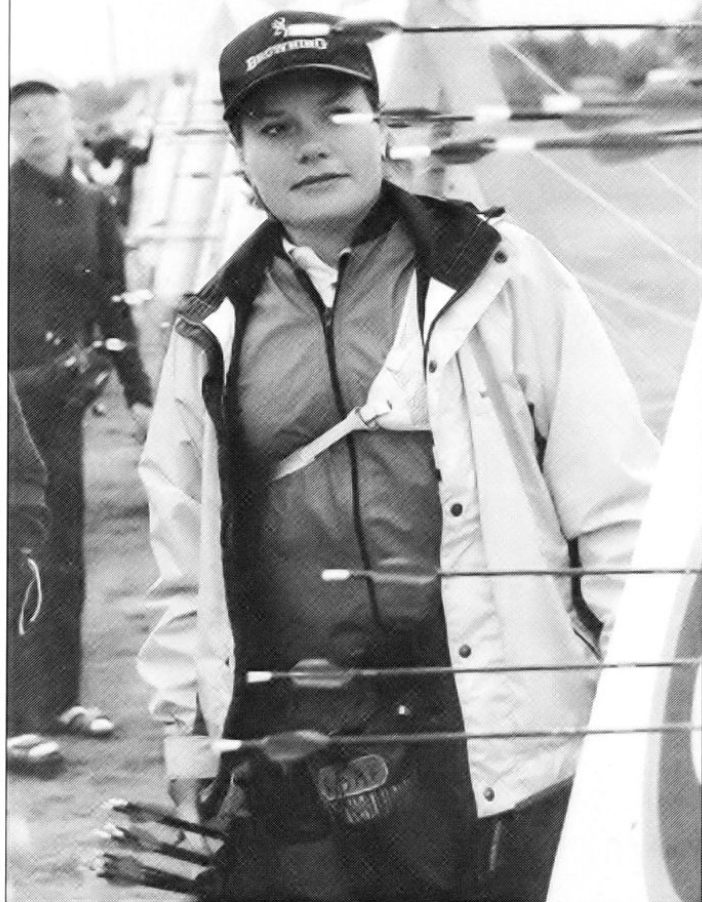
SVENSKA

Officiellt organ för
BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Petra Sofie Ericsson

Text & bild: Mikael Svahn

Hur många idrottare har slagit 12 världsrekord, varav det äldsta fortfarande står sig sedan 9 år tillbaka och dessutom tillhört världstoppen i två olika discipliner!? Jag pratar förstås om Petra Ericsson, en positiv och glad båtskytttjej från Lindome strax söder om Göteborg.

Om Olympiska spelen...

Du sadlade om till fristilen igen för något år sedan, var det bara på grund av OS?

- Jag hade tänkt byta till fristilen ändå, även om OS faktiskt var en av och den största anledningen, svarar Petra när jag inleder intervjun per telefon en blåsig söndag förmiddag i februari. OS är något som alla som varit med pratar om, och eftersom det bara återkommer vart fjärde år så känns det förstås speciellt och något som jag vill vara med om. Vi (familjen) var faktiskt i Barcelona 92 och tittade på, så jag vet i alla fall hur det är från läktaren.

Har du någon chans att vara med?

- Ja, alla vi fyra som slåss om en eller flera platser har chansen. Sedan får vi se vem som SOK tycker är bäst lämpad när laget tas ut i juni efter EM. På EM:et har vi dessutom möjlighet att skjuta till Sverige ytterligare en eller två OS-platser. Varje världsdel har fått två platser som ska fördelas på någon tävling, och för oss gäller alltså EM som kvaltävling. Det är därför som tävlingen avgörs på 70-metersronden för första gången. Platserna går de till två först placerade när man har räknat bort de länder som redan har fullt lag, d.v.s. tre platser. Dessutom så har vi resultatkrav från SOK. Den eller de av oss som är aktuella för OS, måste ha placerat sig bland de åtta bästa på antingen en GP-tävling eller på EM.

FAKTA

Namn:	Petra Sofie Ericsson
Ålder:	26
Bor:	Lindome
Började skjuta:	1983
Min främsta merit:	VM-91 med ett världsrekord samt EM-guld i tavla och VM-guld i fält. 4 guld på 2 veckor!
Båge:	Hoyt Avalon, 64"/38#.
Pilar:	X10, 830 både inne och ute.
Sponsorer:	Ja.
Båtskyttedröm:	OS-medalj.
Min bästa egenskap:	Glad.
Min sämsta egenskap:	Lite känslig.
Favoritmat:	Pasta och mammas köttbullar.
Mitt filmtips:	Världen räcker inte till. Älskar specialeffekter
Antal världsrekord:	Jag har slagit 12 stycken.

Ovriga meriter

Arizona Cup	2:a	1990
Fält-VM, Italien	1:a	1995
Las Vegas Open	1:a	1996
Face-To-Face	1:a	1996
World Games	1:a	1997
Face-To-Face	1:a	1997
GP Tjeckien	17:e	1998
British Open	1:a	1999
Las Vegas Open	1:a	1999
UK-Masters	1:a	1999
För OS, AUS	33:e	1999

forts. på nästa sida...

Om tävling...

Tycker du om att tävla, undrar jag?

- O JA! Det är det roligaste som finns och jag har alltid tyckt det. Det är ju då som man får belöningen för allt arbete. Det är ju inte bara att vinna en tävling, utan man måste ju tävla mot sig själv också varenda gång.

Vad är det som är svårt med att prestera?

- För min del just nu är det att våga lita på att det jag gör är helt rätt. Jag är väldigt analytisk, går in lite för mycket i detaljer och behöver ibland ta ett steg tillbaka för att se helheten.

Jag tror att man måste förbereda sig ganska mycket för att lyckas! Jag har ofta en plan i huvudet inför varje träningspass. Jag kan ha suttit och funderat på olika lösningar på väg till jobbet, eller när jag får någon tid över.

För att bli bäst måste man träna mycket. Du måste vara nöjd med den insats du gjort och veta att du också gjort allt och inte kan göra mer. Det är lite farligt när man börjar jämföra sin träningsmängd gentemot andras, utan att väga in förutsättningarna också. I grund och botten gäller det ju att man själv har gjort det mesta och bästa av situationen!

Själv har jag haft väldigt olika träningsförutsättningar genom åren, men har ändå varit effektiv med den tid jag haft. Alla i landslaget tränar olika och det gäller att försöka hitta egna lösningar, och vara nöjd med sin egen situation.

Hur är du som tävlingsmänniska?

- Jag är ganska harmonisk, för det mesta. Det här med tävling är ju så kul, särskilt stora tävlingar som jag sett fram emot länge. Jag är också djärv och vågar ta tuffa beslut. Fegar jag ihop under en tävling så vågar jag ta ett steg fram och därmed riskera att jag till exempel blir för tuff. Just nu tränar jag mycket på tempoväxlingar, du måste kunna ställa om när det blåser eller vid lagtävlingar där den tid du har till förfogande ofta avgörs av andra. Då gäller det att våga bryta mönster.

Eftersom så mycket kan hända försöker jag ta reda på vad som händer när det blåser, regnar eller om jag tvingas skjuta jättefort.

Var det svårare än du väntat dig att komma tillbaka som fristilsskytt?

- Jag var nog lite förvånad över att det blivit mer jämnt. Det har varit en tuff omställning med en del skador. Att gå från toppen i compoundklassen till botten i fristilen i princip över en helg var jobbigt. Samtidigt har jag haft jättebra hjälp av Göran och Tomas som hjälpt mig att ta ett steg i taget. Jag måste våga bryta mönster och att våga lita på det jag kan.

Kommer du ihåg din första tävling?

- Jag var 10 år och det var första helgen i december 1983. Klubben arrangerade en liten distriktstävling som hette Decemberpilen. Jag sköt klassiskt och fick en liten tennpokal som jag fortfarande har kvar för mina 300p. Annars började jag skjuta i augusti någon gång och det var Marie Palm och jag som sköt mot varandra

dom första åren. Jag fortsatte med den klassiska stilen fram till sommaren 86.

Jag minns att jag på en jakttävling hade en fruktansvärd guldkräck, hur högt jag än siktade så sköt jag i fötterna på vartenda mål, då gick det att hålla sig för skratt.

Ditt roligaste bågskytte minne?

- Brattön 94, det var min första fälttävling som compoundskytt. Jag fick ett enormt stöd runt omkring från massor av bågskyttar och klubbkamrater, och alla applåder från publiken när jag hade vunnit tävlingen värmden enormt.

Ditt värsta bågskytte minne då?

- Ingen tvekan, Malta 92, säger Petra. Det var min värsta säsong någonsin, antingen grupperade jag i mitten eller i gräset. Ingen begrep varför men en dag var det en optiker som ringde hem till mig och sa att han visste vad problemet var. Han hade jobbat länge med gevärsskyttar med samma problem. Det är så att alla har ett öga som är dominant, men hos mig förändrades detta gradvis till att dominansen pendlade mellan ögonen.

- Det var inte konstigt att träffbilderna varierade så enormt. Samtidigt kände jag mig pressad att prestera och det blev inte bättre av att tävlingen genomfördes i halv storm. Av dom 15 pilar jag hade med mig ner hade jag 3 som var hela med mig hem. Jag kom sist på 950p och det var 120p upp till den som kom näst sist. Innan vi åkte hem låste jag och tejpadade igen lådan, och rörde den sedan inte på tre månader. Efter Malta lärde jag mig att vad som än händer kan inget bli värre än detta!

Om träning...

Hur är det med motivationen efter alla dessa år av träning?

- Jag tränar något varje dag och har aldrig haft så mycket tid att lägga på mitt bågskytte som nu. Motivationen finns där fortfarande, det är ju så hemskt kul! Men det är viktigt att ha mål med det man gör. Sedan jublar jag inte varje gång jag skall till gymmet...

Har det varit en fördel att ha "vuxit upp" i Lindome klubben?

- Ja, det tror jag! Jag har haft otroligt stöd av Göran Bjerendahl, Håkan Djerf och Mats Palmér, de har alla varit mina tränare i olika perioder. Här finns många duktiga skyttar att tävla med, man blir van att skjuta höga poäng och vi sporrar varandra hela tiden. Det är alltid mycket folk på träningarna, och är det något man behöver hjälp med så finns det alltid någon att fråga. Sen är det även den sociala biten i klubben som jag tror spelar en stor roll. Dessutom så har man ju alltid någon att dricka kaffe med och prata en stund!

Om Petra...

Petra beskriver sig själv som målmedveten, positiv, envis och analytisk. Är väldigt ambitiös och gör inget "halvdant". Hon jobbar som teknikinformatör och sitter som konsult på Volvo Lastvagnar. Hon skriver produktionshandböcker, som beskriver hur man programmerar och testar styrenheter i lastbilarna. Petra ser sin analytiska läggning som en av egenskaperna bakom sina framgångar, även om det kan bli för mycket analys ibland. Hennes föräldrar har betytt väldigt mycket, dom har alltid funnits där och har även själva skjutit.

VM

4:a	Inne	1991
5:a	Ute	1991
2:a	Fält	1994
2:a	Ute	1995
2:a	Inne	1995
1:a	Fält	1996
5:a	Inne	1997
6:a	Ute	1997
36:a	Ute	1999

LAG-VM

2:a	Ute	1989
3:a	Fält	1994
2:a	Ute	1995
2:a	Inne	1995
1:a	Fält	1996
3:a	Inne	1997

EM

6:a	Inne	1989
26:a	Ute	1989
9:a	Ute	1990
59:a	Ute	1992
1:a	Fält	1995
1:a	Ute	1996
1:a	Inne	1996
3:a	Fält	1997
14:a	Ute	1998

Lag-EM

4:a	Inne	1989
4:a	Ute	1989
2:a	Ute	1990
1:a	Fält	1995
1:a	Ute	1996
1:a	Inne	1996
6:a	Fält	1997
3:a	Ute	1998

NM

8 Guld från 87.

SM

24 Guld från 88.

Om framtiden...

Blir det svårare att hävda sig internationellt?

- Det hårdnar allt mer, säger Petra. Många små länder satsar otroligt hårt och en del länder kan åka runt på varenda tävling i hela världen. Att slå sig in på världsrankingen blir allt svårare. Jag tror att många länder vill vara med i framtiden, inte bara Korea. Länder som Turkiet, Italien, Polen, Ukraina och Kazakstan vill också blanda sig i leken. Jag tror att resultatlistorna kommer att bli allt mer utblandade med olika länder, vilket är bra för sporten.

Kommer Sverige att finnas med?

- Ja det tror jag. Men vi måste nog ändra både satsning och fokus, både bland skyttarna, klubbarna och förbundet. Det måste få lov att kosta pengar att nå bra resultat. Kanske att ta egna initiativ och åka på internationella tävlingar på egen hand, och även betala en del av landslagsresorna själva. Kanske kommer vi att inom en snar framtid åka runt på tävlingar mera som individer ungefär som i friidrotten. Samtidigt är det otroligt att Sverige trots sin litenhet lyckats hävda sig så bra. Vi

har kunnandet, men inte tiden. Kanske en lösning vore att toppskyttarna väljer att jobba deltid, eftersom vi ju inte är vana vid att kunna lägga all tid till bågskytte. Vår lösning hittills har ofta varit att istället lägga stor vikt vid att skjutningen och träningen skall vara kul.

Vi har ofta "kulturkrockar" i det här landet, som t.ex. de av SOK instiftade Talang- och Topprogrammen. Program som jag, Magnus Petersson, Niklas och Mattias Eriksson är med i. Det möter en del motstånd i de flesta idrotter att det skall punktsas på individer, istället för att alla pengar går till ett helt förbund, lite kulturkrock som sagt.

Blir det compound igen?

- Nu har jag bara planerat fram till OS. Sedan skjuter nog enbart fristil några år till innan jag börjar att mixa mellan compound och fristil. Det skulle vara roligt att skjuta fristil på tavla och compound i skogen, funderar Petra. Men just nu har jag bara OS som mål.

